

[Madsen-Mygdal.]

hvorvidt de er for høje eller lave et eller andet Sted.

Lundberg: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ved formodentlig, at det er Vurderingsraadenes Opgave at vurdere og Skyldraadenes og Over-Skyldraadets Opgave at prøve disse Vurderinger.

Madsen-Mygdal: Ja, men naar det høje Over-Skyldraad først kommer ud, efter at Vurderingerne er foretaget Landet over, kan de kun prøve dem paa den Maade, at de, naar der indkommer Klage, maaske farer ud paa en enkelt Ejendom og sætter den op eller ned, saa den kommer i fuldkommen Misforhold til det, der er almindeligt i den paagældende Egn. Der er kun een Vej for Over-Skyldraadet at gaa, hvis det vil røgte den Opgave — lad saa være, at det ikke er den eneste, men det er den vigtigste — at skabe Ensartethed, at de selv fastsætter Standarden over hele Landet og lader Skyldraadene arbejde efter den. Saa længe de ikke gør det, tror jeg ikke, de opfylder den Mission, de har.

Lundberg: Jeg tvivler naturligvis ikke paa, at det vilde gaa betydeligt bedre, hvis det ærede Medlem var Medlem af Over-Skyldraadet. Men jeg antager, at de ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at indtil videre arbejdes der efter Loven og de af Ministeriet udsendte Cirkulærer.

A. C. D. Petersen: Jeg skal ikke blande mig i, hvorledes Over-Skyldraadet skal tilvejebringe den Ensartethed, som man fra alle Sider maa kræve i Ejendoms-skyldvurderingen. Men det forekommer mig, at den vægtige, ja, overmaade skarpe Kritik, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, maa være en mægtig Spore for Over-Skyldraadet til at bruge alle til Raadighed staaende Midler for at komme frem til denne Ensartethed.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte sig i nogen Grad haanligt om, at jeg første Gang jeg havde Ordet, havde ment, at vi ved at faa bortelimeret Laanekassernes Bestyrelser havde været medvirkende til, at vi havde faaet en billigere Administration. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil fastholde, at de Akkordudvalg, som baade efter Ændringsforslagene og efter det oprindelige Forslag skal foretage Vurderingerne, skal have nogenlunde det samme Vederlag for deres Arbejde; men jeg maa dog tro, at det ærede

Medlem har tænkt sig, at naar de samme Vurderingsudvalg ogsaa skal fungere som Administratorer for Laanekasserne, hvor de skal bevilge betydelige Statsmidler, skal de ogsaa have et vist Vederlag derfor.

Derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at der nu er oprettet et Udvalg mere. Efter det ærede Medlems Forslag var det den højtærede Landbrugsminister, der skulde bevilge Pengene, nu skal det være Erhvervenes Laanefonds Formand i Forbindelse med et derom nedsat Udvalg, og jeg vil dog ikke tro, at dette skulde medføre saa væsentlige Udgifter, som 20 Bevillingsmyndigheder Landet over vilde medføre. Derfor vil jeg tillade mig paa dette Punkt vedblivende at paastaa, at vi har været medvirkende til en billigere Administration, og jeg tager ikke et Øjeblik i Betænkning at sige, at denne billigere Administration for Staten ogsaa vil have en meget stærk Indflydelse paa de Laan, der bliver bevilget, idet jeg har Indtrykket af, at jo nærmere man kommer den højtærede Landbrugsminister og Erhvervenes Laanefonds Bestyrelse, des stærkere vil den højtærede Finansminister have Haand i Hanke med, hvor mange Penge der gaar ud.

Det ærede Medlem Madsen-Mygdal talte noget om, at jeg havde været inde paa at tale om Fæstere og Brugere — jeg fik ikke rigtig fat paa, hvad det ærede Medlem mente; men jeg omtalte disse Brug paa samme Maade som det ærede Medlem og udtalte, at vi mente, at det var umuligt at unddrage disse. . . (*Madsen-Mygdal:* Det var ogsaa en Fejltagelse). Det ærede Medlem siger, det var en Fejltagelse, saa skal jeg forlade dette Emne.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at den eneste Sikkerhed, der var noget værd, var, hvor langt man bragte Gælden ned. Det er jeg nu slet ikke saa sikker paa, og det kan det ærede Medlem heller ikke være. Hvis nemlig Landbrugskrisen skrider fremad, som der er al Sandsynlighed for, vil den meget nemt blive af en saadan Virkning overfor Landbrugets Ækonomi, at alle Laan er tabt, og derfor ligger den eneste virkelig effektive Sikkerhed i, hvorledes den af os krævede Kautionsstilles, og hvor sikker denne Kaution er.

Den højtærede Minister fraraadede de konservative Ændringsforslag. Det beklager jeg i høj Grad. Jeg har haft den Tilfredsstillelse denne Gang som sidst, da vi arbejdede med et Forslag til en Akkordlaanelovgivning, at staa sammen med den ansvarlige Minister i hans Krav om at faa stillet en vis Sikkerhed for de Stats-